

meget Valgtruf og „forſkellige Klagepunkter, hvis Rigtighed er oplyſt under Sagen, men ikke ere af den Beſtaffenhed, at de kunne antages at have udøvet nogen afgørende Indflydelse paa Valget“, godfender man dette. Endvidere ſtal jeg nævne Valget i Slagelse i 1884. Derom blev udtalt af det ſamlede Valgbrevsudvalg: „Maa der altsaa gaas ud fra, at Valglovens Forſkrifter ere blevne tilſidesatte, vil Dommen over Valget komme til at afhænge af, i hvilket Omfang denne urigtige Fremgangsmaade kan antages at have øvet Indflydelse paa dets Udfald... Naar henſes til, at Forſtellen mellem de to Kandidaters Stemmetal kun var 90, lader Muligheden af, at den ſtete Lovovertrædelse har indvirket forvanskende paa Valgresultatet, ſig ikke benægte. I hvilken Grad denne Mulighed i det givne Tilfælde har haft reel politisk Værdi for den ſejrende Kandidat, ſavnes der imidlertid poſitive Oplyſninger om oſv. . .“ — Valget godkendtes. I dette Udvalg ſad, for blot at nævne et Medlem, det oftere er nævnt under diſſe Forhandlinger, Overretsprofurator Alberti, og han hørte ſom bekendt til den Side i Valgbrevsudvalget, der ſtillede de ſtrængſte Krav til Oplyſningerne om, at begaaede Fejl ikke havde indvirket paa Valgets Udfald. — Jeg kan endvidere i denne Sammenhæng nævne et Valg af nyere Dato, Valget i 1892 i Bonſild, Vejle Amts 6te Valgkreds. Der var begaaet flere Brud paa Valgloven ved denne Valghandling, men Valget blev godkendt. I Udvalget ſad ogſaa det ærede Medlem, ſom i Dag beklæder Formandspladsen (S. C. Chriſtſen), og Udvalget udtalte, at efter det oplyſte havde de begaaede Fejl ikke haft Indflydelse paa Udfaldet af Valget, og dette indſtilledes derfor til Godkendelse.

Folketingets Praksis ſtaar ſaaledes aldeles uroffelig over for alle de Angreb, det ærede Medlem for Røge (Alberti) maatte forſøge at rejſe mod den. I de Citater, jeg har nævnt, vil man maatte tillige have lagt Mærke til, at Udtrykket „kan ikke antages“ ofte forekommer, naar Spørgsmaalet er: „Hvilken Indflydelse have de begaaede Fejl haft paa Valgets Udfald? Man ſiger: Det kan ikke antages, at de have øvet nogen afgørende Indflydelse. Det er altsaa et Skøn over Fejlens Betydning; der foreligger ikke og forðres almindeligviſ ikke retſlige Oplyſninger eller Oplyſninger tilbejbragte ved Forhør. Man har i de forſkellige Tilfælde nøjedes med „et rimeligt Skøn over alt foreliggende“, ſaaledes ſom Udvalget udtalte i 1883 i Anledning af Valget paa Frederiksberg. Det ſynes nu, ſom om man ogſaa her vil have Tinget ind paa en ny Praksis.

Det ſynes, at man fra Flertallets Side vil rejſe den Fordring, at der for Fremtiden regelmæssig ſkal afholdes Forhør for at ſaa paaviſt for Ketten, hvorledes Virkningen har været af Tilſidesættelserne af Valglovens Forſkrifter. Det er noget nyt, men jeg antager, at Folketinget heller ikke paa dette Punkt vil viſe ſig tilbøjelig til at indlade ſig paa ſaadanne Noviteter. Men naar Folketingets Praksis nu, ſom jeg har oplyſt, ſtadig har været den, at ſelv om en Fejl er begaaet og beviſliggjort, kommer det dog an paa, hvorledes den maa antages at have virket, og at et Valg kun kan forkaſtes, naar Fejlen maa antages at have virket forvanskende paa dets Udfald, — ſaa bliver det ſølgelig umuligt at forkaſte Standerborgvalget, ſelv om det forudſettes godtgjort, at en ulovlig Friſt for Afſlutningen af Valget er bleven given. Det er, ſom meddelt i Betænkningen, oplyſt, at der er ſtemt paa Tribunen af 19 Vælgere, af hvilke 12 ſtemte paa den ſaldne Kandidat, 7 paa den ſejrende Kandidat; og diſſe Stemmer kunne altsaa ikke have indvirket forandrende paa Valgets Udfald. Nu ſiger Flertallet vel, at det kan man ikke stole paa, da det er ikke retſligt oplyſt, at der virkelig er ſtemt paa Tribunen, ſaaledes ſom Rapporterne angive. Valgbeſtyrelſer og Stemmeluſteførere ſtulle spørges for Dommeren, ſagde i Gaar det ærede Medlem for Røge; det er ikke nok med Rapporter, nej, vi ſtulle have mere Sikkerhed. Tidligere har man ikke forlangt noget ſaa-dant. Selv det ærede Medlem har ikke forhen været ſaa drakonisk, ſom han var i Gaar. Han har kunnet lade ſig nøje med meget mindre. Da vi prøvede Valget i Aarhus i 1881, anbede vi over, at man ikke havde oplyſt, hvor mange Stemmer der var afgivet paa Tribunen i den Tid, da Friſten var givet; man havde indſtænket ſig til at spørge Viſteførerne, men det fandt Flertallet dog var en for ringe Garanti. Der kunde ikke gaas ud fra, mente vi, at Viſteførerne, der havde ſiddet i flere Timer og ført Stemmer ind, vare i Stand til med Sikkerhed at ſige, hvilke Stemmer de havde modtaget paa Tribunen, og hvor mange de havde tilført Viſterne i de forſkellige Valglotaler. Vi forlangte blot, at man ſtulle have ſpurgt ſelve Vælgere om, hvor de havde ſtemt, ſaa vilde vi den Gang have været fornøjede. Her ved Standerborg-Valget ere Vælgere ſpurgt, og man kan kontrollere, om de Svar, man faar, ere rigtige, idet man ved at jevnføre de modtagne Svar fra en hel Del Vælgere kan udfinde med Paalidelighed, hvor Stelmelinien er mellem de Vælgere, der have ſtemt paa Tribunen, og dem, der have